ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Ιουλίου 1998

όσον αφορά κρατική ενίσχυση που χορήγησαν η Δημοκρατία της Αυστρίας και το ομόσπονδο κράτος της Άνω Αυστρίας υπέρ της Actual Maschinenbau AG

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1998) 1943]

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(98/668/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2,

τη συμφωνία για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το άρθρο 93,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Με επιστολή της 12ης Αυγούστου 1996, οι αυστριακές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή για την πρόθεσή τους να χορηγήσουν ενισχύσεις αναδιάρθρωσης υπέρ της Actual Maschinenbau AG. Η Actual Maschinenbau AG είναι μια μεγάλη επιχείρηση σύμφωνα με τη σύσταση 96/280/ΕΚ της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 1996, σχετικά με τον ορισμό των μικρομεσαίων επιχειρήσεων [1]. Έχει την έδρα της στο Ansfelden, που βρίσκεται εκτός ενισχυόμενης περιοχής. Η επιχείρηση δραστηριοποιείται στον τομέα της κατασκευής εργαλειομηχανών.

Στις 25 Οκτωβρίου 1996, η Αυστρία κοινοποίησε εξάλλου στην Επιτροπή σχέδιο για τη χορήγηση ενισχύσεων στην έρευνα και την ανάπτυξη υπέρ της Actual Maschinenbau AG.

Με επιστολή της 17ης Δεκεμβρίου 1996, οι αυστριακές αρχές απέσυραν τις δύο αυτές κοινοποιήσεις και πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας και το ομόσπονδο κράτος της Άνω Αυστρίας προτίθεντο να χορηγήσουν ενίσχυση διάσωσης υπό μορφή δανείου διάσωσης ύψους 15 εκατομμυρίων αυστριακών σελινιών (1,1 εκατομμύρια Ecu) για διάρκεια έξι μηνών με επιτόκιο 6,87 %. Η νομική βάση της ενίσχυσης ήταν το άρθρο 35α του Arbeitsmarktförderungsgesetz και οι Allgemeine Förderrichtlinien του ομόσπονδου κράτους της Άνω Αυστρίας.

Στις 5 Φεβρουαρίου 1997, η Επιτροπή αποφάσισε να μην εγείρει αντιρρήσεις όσον αφορά την προβλεπόμενη ενίσχυση διάσωσης. Οι αυστριακές αρχές πληροφορήθηκαν την απόφαση αυτή με επιστολή SG(97) D/1422 της 25ης Φεβρουαρίου 1997.

Με επιστολή της 18ης Ιουλίου 1997, οι αυστριακές αρχές κοινοποίησαν την παράταση της ενίσχυσης διάσωσης έως τις 31 Οκτωβρίου 1997 και δήλωσαν ότι πρέπει ακόμη να ληφθούν ιδιαίτερα σημαντικές αποφάσεις πριν από την εκπόνηση τελικού σχεδίου αναδιάρθρωσης, ιδίως όσον αφορά τη μεταβίβαση μετοχών στην ουγγρική θυγατρική και την επίτευξη συμβιβασμού με τους σημερινούς ιδιοκτήτες. Η διευθέτηση των δύο αυτών ζητημάτων θεωρήθηκε αποφασιστική για τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης.

Στις 16 Σεπτεμβρίου 1997, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ λόγω της παράτασης του δανείου διάσωσης έως τα τέλη Οκτωβρίου 1997, το οποίο αντιστοιχούσε σε μια δεύτερη ενίσχυση διάσωσης. Υποστήριξε την άποψη ότι η παράταση του δανείου διάσωσης θα διατηρούσε ενδεχομένως απλώς το status quo της επιχείρησης και θα μετέθετε τα προβλήματα που συνδέονται με διαρθρωτικές αλλαγές σε άλλες αποτελεσματικότερες επιχειρήσεις. Κατά συνέπεια, δεν ήταν σαφές ότι η παράταση της ενίσχυσης διάσωσης δύναται να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Οι εκτιμήσεις αυτές ανακοινώθηκαν στην Αυστρία με την επιστολή SG(97) D/8079 της 2ας Οκτωβρίου 1997. Οι αυστριακές αρχές υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους με επιστολή της 10ης Νοεμβρίου 1997, στην οποία αναγνώρισαν ότι η νέα ενίσχυση διάσωσης είχε χορηγηθεί πριν εκφέρει η Επιτροπή γνώμη επί του θέματος. Οι αυστριακές αρχές δήλωσαν ότι είχαν ήδη προβεί στις πρώτες ενέργειες για την υπόμνηση των εκκρεμών απαιτήσεων. Στην επιστολή της της 21ης Νοεμβρίου 1997, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι προφανώς δεν είχε απαιτηθεί ακόμη η εξόφληση του δανείου και υπέθεσε ότι η Αυστρία θα της κοινοποιούσε σε εύθετο χρόνο την ημερομηνία κατά την οποία είχε πράγματι απαιτηθεί η εξόφληση της ενίσχυσης διάσωσης, προσκομίζοντας τις σχετικές αποδείξεις. Οι αυστριακές αρχές διαβεβαίωσαν με τηλεομοιοτυπία της 10ης Ιουνίου 1998 ότι για την παράταση του δανείου διάσωσης ισχύουν οι ίδιοι όροι που εφαρμόζονται για το εγκριθέν δάνειο, πρόσθεσαν, ωστόσο, ότι η επιχείρηση ούτε έχει καταβάλει μέχρι σήμερα τόκους ούτε έχει αποπληρώσει το δάνειο.

Η ανακοίνωση της Επιτροπής όσον αφορά την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία και να καλέσει τους λοιπούς ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί του θέματος δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [2]. Κανείς άλλος ενδιαφερόμενος δεν υπέβαλε παρατηρήσεις.

([1]) ΕΕ L 107 της 30.4.1996, σ. 4.

([2]) ΕΕ C 390 της 23.12.1997, σ. 11.

Με επιστολή της 23ης Φεβρουαρίου 1998, οι αυστριακές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι προτίθεντο να χορηγήσουν ενίσχυση αναδιάρθρωσης υπέρ της Actual Maschinenbau AG. Σε νέα επιστολή της 10ης Μαρτίου 1998, προσκόμισαν συμπληρωματικές πληροφορίες. Σύμφωνα με το άρθρο 35α του Arbeitsmarktförderungsgesetz, η Δημοκρατία της Αυστρίας είχε την πρόθεση να χορηγήσει δάνειο ύψους 20 εκατομμυρίων αυστριακών σελινιών (1,4 εκατομμύρια Ecu), οκταετούς διάρκειας, με διετή περίοδο χάριτος, αποπληρωτέο σε 12 εξαμηνιαίες δόσεις, με επιτόκιο 3,5 %, του οποίου το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης, κατά την έννοια της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τις ενισχύσεις de minimis [3], εκτιμάται σε 3,7 εκατομμύρια αυστριακά σελίνια (268 000 Ecu). Βάσει των Allgemeine Förderrichtlinien του ομόσπονδου κράτους της Άνω Αυστρίας, οι αρχές του εν λόγω ομόσπονδου κράτους προτίθεντο να χορηγήσουν επιχορήγηση ύψους 10 εκατομμυρίων αυστριακών σελινιών (725 000 Ecu) για δραστηριότητες στην έρευνα και την ανάπτυξη, την οποία οι αυστριακές αρχές θεώρησαν απαραίτητη για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της επιχείρησης. Οι προβλεπόμενες δραστηριότητες στην έρευνα και την ανάπτυξη ανέρχονταν σε 83 εκατομμύρια αυστριακά σελίνια, εκ των οποίων 51,9 εκατομμύρια αυστριακά σελίνια είχαν ήδη δαπανηθεί το 1996 και το 1997 και για το 1998 προβλέπονταν μόνο 31,1 εκατομμύρια αυστριακά σελίνια.

Σε επιστολή της 7ης Απριλίου 1998, η Επιτροπή έθεσε ορισμένες ερωτήσεις στις αυστριακές αρχές και εξέφρασε αμφιβολίες κατά πόσο το σχέδιο αναδιάρθρωσης πληροί τα κριτήρια που ορίζονται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων [4]. Σύμφωνα με την Επιτροπή, από τις προβλέψεις που αφορούν την επιχείρηση δεν προκύπτει, όπως ισχυρίζονταν οι αυστριακές αρχές, ότι το 1999 θα ολοκληρωθεί η αναδιάρθρωσή της. Η Επιτροπή εξέφρασε ιδίως αμφιβολίες ότι μακροπρόθεσμα τα ίδια κεφάλαια της επιχείρησης θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως επαρκή. Επιπλέον, το επίπεδο των προβλεπομένων αποτελεσμάτων της εκμετάλλευσης ήταν χαμηλό, και οι υποθέσεις στις οποίες στηρίζονταν οι προβλέψεις δεν διατυπώνονταν στο σχέδιο αναδιάρθρωσης. Η Επιτροπή παρατήρησε ιδίως ότι η αύξηση του κύκλου εργασιών χωρίς πρόσθετες εξηγήσεις ήταν αβάσιμη. Όσον αφορά τις δραστηριότητες στην έρευνα και την ανάπτυξη, διαπίστωσε ότι βάσει των πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της δεν μπορεί να συμπεράνει εάν οι δαπάνες είναι επιλέξιμες για ενίσχυση σύμφωνα με το κοινοτικό πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων στην έρευνα και ανάπτυξη [5]. Επιπλέον, επεσήμανε ότι μόνο οι μελλοντικές δαπάνες δύνανται να είναι επιλέξιμες για ενίσχυση. Τέλος, θεώρησε ότι η άποψη των αυστριακών αρχών, σύμφωνα με την οποία ένας νέος επενδυτής, ο οποίος προτίθεται να συνεισφέρει επαρκή ίδια κεφάλαια, θα εξαγοράσει την επιχείρηση, δεν είναι δεόντως τεκμηριωμένη.

Με επιστολή της 5ης Μαΐου 1998, η Αυστρία πληροφόρησε την Επιτροπή ότι οι διαπραγματεύσεις για την εξαγορά της επιχείρησης μεταξύ του σημερινού ιδιοκτήτη και του επενδυτή απέτυχαν. Επί του παρόντος συμμερίζονται τις αμφιβολίες της Επιτροπής σχετικά με το συμβιβάσιμο της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης αναδιάρθρωσης με την κοινή αγορά. Για το λόγο αυτό απέσυραν την κοινοποίηση της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης υπέρ της Actual Maschinenbau AG.

Η Επιτροπή εξήγησε ήδη στην απόφασή της για την κίνηση της διαδικασίας στην προκειμένη περίπτωση, ότι η παράταση της ενίσχυσης διάσωσης συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ.

Σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ, οι ενισχύσεις που παρουσιάζουν τα χαρακτηριστικά που ορίζονται στα εν λόγω άρθρα είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

Στο άρθρο 92 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης ΕΚ και στο άρθρο 61 παράγραφοι 2 και 3 της συμφωνίας ΕΟΧ απαριθμούνται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες οι ενισχύσεις δύνανται κατά παρέκκλιση να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά.

Η παρέκκλιση του άρθρου 92 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 2 της συμφωνίας ΕΟΧ δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην προκειμένη περίπτωση. Δεν πρόκειται ούτε για ενίσχυση κοινωνικού χαρακτήρα προς μεμονωμένους καταναλωτές, ούτε για ενίσχυση για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα, ούτε ακόμη για ενίσχυση προς την οικονομία ορισμένων περιοχών της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, οι οποίες θίγονται από τη διαίρεση της Γερμανίας.

Ομοίως, δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην προκειμένη πείπτωση η παρέκκλιση του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συμφωνίας ΕΟΧ, δεδομένου ότι δεν πρόκειται για ενίσχυση που αποσκοπεί στην προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης περιοχών, στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση.

Όσον αφορά την παρέκκλιση του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συμφωνίας ΕΟΧ, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η ενίσχυση δεν αποσκοπεί μετά βεβαιότητας στην προώθηση σημαντικών στοιχείων κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή στην άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους.

Η περιφερειακή συνιστώσα της παρέκκλισης του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας ΕΟΧ είναι άνευ σημασίας, δεδομένου ότι η επιχείρηση έχει την έδρα της εκτός ενισχυόμενης περιοχής. Η Αυστρία δεν επικαλέστηκε εξάλλου καμία από τις προαναφερόμενες παρεκκλίσεις για την αιτιολόγηση της ενίσχυσης.

Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας ΕΟΧ σχετικά με τις ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή

[3] ΕΕ C 68 της 6.3.1996, σ. 9.
[4] ΕΕ C 368 της 23.12.1994, σ. 12.
[5] ΕΕ C 45 της 17.2.1996, σ. 5.

οικονομικών περιοχών, η Επιτροπή επισημαίνει τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων. Σύμφωνα με τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, ενίσχυση διάσωσης μπορεί να τύχει παρέκκλισης δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ, εφόσον συμβάλλει στην προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων χωρίς να αλλοιώνει τους όρους συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο στο κοινό συμφέρον.

Σύμφωνα με τις προαναφερόμενες κατευθυντήριες γραμμές, ένα δάνειο διάσωσης μπορεί να χορηγηθεί μόνο για την περίοδο που απαιτείται, κατά κανόνα το ανώτατο μέχρι έξι μήνες, προκειμένου να εκπονηθεί το σχέδιο εξυγίανσης. Όπως ήδη αναφέρθηκε στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, μια παράταση της ενίσχυσης διάσωσης θα παραβίαζε τον γενικό αυτό κανόνα. Η Επιτροπή ενέκρινε την ενίσχυση διάσωσης για περίοδο έξι μηνών. Το δάνειο διάσωσης καταβλήθηκε ως εξής: 8 εκατομμύρια αυστριακά σελίνια στις 27 Ιανουαρίου 1997 και 7 εκατομμύρια αυστριακά σελίνια στις 13 Φεβρουαρίου 1997. Το δάνειο διάσωσης έπρεπε επομένως να εξοφληθεί το αργότερο κατά τα τέλη Ιουλίου 1997.

Η Επιτροπή μπορεί να παρεκκλίνει από τον γενικό αυτό κανόνα των έξι μηνών μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες. Κατά την κοινοποίηση της παράτασης της ενίσχυσης διάσωσης, οι αυστριακές αρχές δεν ανέφεραν, ωστόσο, ως αιτιολογία την αναγκαιότητα της παράτασης για απρόβλεπτους, εξωτερικούς λόγους. Προέβαλαν ως αιτιολογία για την παράταση την αναγκαιότητα διασαφήνισης των προαναφερόμενων προβλημάτων που συνδέονται με τη μεταβίβαση μετοχών στην ουγγρική θυγατρική και το συμβιβασμό με τους σημερινούς ιδιοκτήτες. Τα δύο αυτά αλληλένδετα ζητήματα αποτελούσαν προφανώς μέρος των προσπαθειών που καταβάλλονται για την ανεύρεση νέου επενδυτή, προκειμένου να αυξηθούν επαρκώς τα ίδια κεφάλαια της επιχείρησης και να βελτιωθεί η στρατηγική της θέση. Οι παράγοντες αυτοί ήταν επομένως αποφασιστικοί για τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης και αποτελούσαν προϋπόθεση για την επεξεργασία ενός βιώσιμου σχεδίου αναδιάρθρωσης, το οποίο θα αποκαθιστούσε την αποδοτικότητα της επιχείρησης εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

Είναι, ωστόσο, σκόπιμο να επισημανθεί ότι τα εκκρεμή αυτά ζητήματα δεν τέθηκαν πρόσφατα αλλά είχαν ήδη ανακύψει πριν από την υποβολή της αίτησης για χορήγηση ενίσχυσης διάσωσης κατά τα τέλη του 1997. Οι αυστριακές αρχές δεν επικαλέσθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ εξαιρετικούς λόγους για την παράταση της ενίσχυσης διάσωσης. Επιπλέον, δεν κατέδειξαν ότι η επιχείρηση είναι σε θέση να λάβει σε εύθετο χρονικό διάστημα τις απαιραίτητες αποφάσεις, που θεωρούσαν σημαντικές για την συνέχιση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης. Οι αυστριακές αρχές κοινοποίησαν εξάλλου με επιστολή της 23ης Φεβρουαρίου 1998 τη χορήγηση ενίσχυσης αναδιάρθρωσης, και εν συνεχεία, με επιστολή της 5ης Μαΐου 1998, απέσυραν την κοινοποίηση αυτή, καθότι συμμερίστηκαν τις αμφιβολίες της Επιτροπής σχετικά με το συμβιβάσιμο της εν λόγω ενίσχυσης με την κοινή αγορά.

Δεν αποδείχτηκε ούτε κατά την κίνηση της διαδικασίας από την Επιτροπή ούτε μέχρι σήμερα ότι υφίστανται εξαιρετικοί λόγοι που να δικαιολογούν την παράταση του δανείου διάσωσης, ή ότι τέτοια παράταση θα επέτρεπε οριστικά στην επιχείρηση να εκπονήσει κατάλληλο σχέδιο αναδιάρθρωσης.

Η Επιτροπή πρέπει επίσης να λάβει υπόψη την κατάσταση στην αγορά αναφοράς. Η επιχείρηση ασκεί τις δραστηριότητές της στους ακόλουθους τέσσερις τομείς: εργαλειομηχανές για την κατασκευή παραθύρων από συνθετική ύλη, εργαλειομηχανές για την κατασκευή διατομών από συνθετική ύλη, διέλαση διατομών και μορφοποίηση πλαστικών προϊόντων με έγχυση με πίεση.

Η υπό εξέταση αγορά εργαλειομηχανών χαρακτηρίζεται από έντονο διεθνή ανταγωνισμό και από το υψηλό μερίδιο των προϊόντων αυτών στις εξαγωγές. Οι κατασκευαστές, ιδίως μικρομεσαίες επιχειρήσεις και πολύ μεγάλες επιχειρήσεις, είναι συγκεντρωμένες κυρίως στην Κεντρική Ευρώπη. Σύμφωνα με στοιχεία των αυστριακών αρχών, οι σημαντικότεροι ανταγωνιστές της Actual Maschinenbau AG είναι οι επιχειρήσεις Greiner GmbH, TOP και Technoplast στην Αυστρία, IDE στην Ιταλία και Schwarz στη Γερμανία.

Η ζήτηση των προαναφερόμενων εργαλειομηχανών επηρεάζεται σε μεγάλο βαθμό από την εξέλιξη της αγοράς στον κατασκευαστικό τομέα και στον τομέα της ανακαίνισης των αστικών κέντρων καθώς και από το μερίδιο της συνθετικής ύλης στην αγορά παραθύρων. Η αγορά παραθύρων από συνθετική ύλη επεκτάθηκε από το 1980, ιδίως λόγω της αύξησης του μεριδίου της στην αγορά και της οικονομικής άνθισης στον κατασκευαστικό τομέα. Από το δεύτερο ήμισυ του 1995, η αγορά παραθύρων πλήττεται από την ύφεση στον κατασκευαστικό τομέα. Η αγορά της Κεντρικής Ευρώπης φαίνεται κορεσμένη και ο εν λόγω τομέας παρουσιάζει προφανώς ήδη πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα.

Η Actual Maschinenbau AG λαμβάνει λόγω του δανείου διάσωσης χρηματοοικονομικούς πόρους με ύψος 15 εκατομμύρια αυστριακά σελίνια, που δεν θα ελάμβανε υπό κανονικές συνθήκες, και ως εκ τούτου επωφελήθηκε από αδικαιολόγητο οικονομικό ευεργέτημα έναντι των ανταγωνιστών της οι οποίοι δεν έχουν λάβει τέτοια ενίσχυση. Κατά συνέπεια, δεν αποκλείεται μια παράταση της ενίσχυσης διάσωσης να μεταθέσει τα προβλήματα που συνδέονται με τις διαρθρωτικές αλλαγές σε άλλες, αποτελεσματικότερες επιχειρήσεις και να αποσταθεροποιήσει επομένως κατά τρόπο απαράδεκτο τον οικονομικό αυτό κλάδο σε άλλα κράτη μέλη.

Δεδομένου ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν μπορεί να εφαρμοστεί καμία παρέκκλιση, η παράταση της ενίσχυσης διάσωσης πρέπει να θεωρηθεί ως ενίσχυση η οποία αλλοιώνει τους όρους συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι η παράταση του δανείου διάσωσης είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

Η ενίσχυση διάσωσης που ενέκρινε η Επιτροπή στις 5 Φεβρουαρίου 1997 έληξε κατά τα τέλη Ιουλίου 1997. Η Αυστρία κοινοποίησε με επιστολή της 18ης Ιουλίου 1997 τρίμηνη παράταση της ενίσχυσης διάσωσης έως τα τέλη Οκτωβρίου 1997. Εφάρμοσε το μέτρο αυτό κατά τα τέλη

Ιουλίου 1997, όταν έληξε το εγκριθέν δάνειο διάσωσης, δηλαδή πριν η Επιτροπή εκφέρει γνώμη επί του θέματος. Η εφαρμογή ήταν επομένως παράνομη. Επιπλέον, η ενίσχυση δεν χορηγήθηκε μόνο μέχρι τον Οκτώβριο του 1997, αλλά μέχρι σήμερα. Η ενίσχυση δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή πρέπει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την αποκατάσταση της προγενέστερης κατάστασης, που σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 21ης Μαρτίου 1990 στην υπόθεση C-142/87 («Tubemeuse») ([6]), προϋποθέτει την άρση του απαράδεκτου οικονομικού ευεργετήματος από το οποίο επωφελήθηκε η Actual Maschinenbau AG μετά τη λήξη του εγκριθέντος δανείου διάσωσης. Η αποπληρωμή του δανείου διάσωσης πραγματοποιήθηκε βάσει της απόφασης του Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 1990 στην υπόθεση C-301/87 («Boussac») ([7]), σύμωνα με τις διαδικασίες και τις διατάξεις του αυστριακού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των τόκων που αρχίζουν να υπολογίζονται από την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης μέχρι την πραγματική αποπληρωμή της βάσει του επιτοκίου αναφοράς που εφαρμόζεται για τον υπολογισμό του καθαρού ισοδυνάμου επιχορήγησης των περιφερειακών ενισχύσεων, στην Αυστρία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η παράταση του δανείου διάσωσης ύψους 15 εκατομμύρια αυστριακά σελίνια που χορήγησαν η Αυστρία και το ομόσπονδο κράτος της Άνω Αυστρίας υπέρ της Actual Maschinenbau AG είναι παράνομη, δεδομένου ότι εφαρμόστηκε κατά τα τέλη Ιουλίου 1997, πριν η Επιτροπή εκφέρει γνώμη επί του θέματος. Επιπλέον, η ενίσχυση είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά δεδομένου ότι δεν πληροί κανένα από τα κριτήρια του άρθρου 92 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφοι 2 και 3 της συμφωνίας ΕΟΧ.

Άρθρο 2

Η Αυστρία διασφαλίζει την αποπληρωμή του αναφερόμενου στο άρθρο 1 δανείου διάσωσης. Η αποπληρωμή του δανείου διάσωσης πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διαδικασίες και τις διατάξεις του αυστριακού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των τόκων που αρχίζουν να υπολογίζονται από την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης μέχρι την πραγματική εξόφλησή της βάσει του επιτοκίου αναφοράς που εφαρμόζεται για τον υπολογισμό του καθαρού ισοδυνάμου επιχορήγησης των περιφερειακών ενισχύσεων, στην Αυστρία.

Άρθρο 3

Η Αυστρία θα ενημερώσει την Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έχει λάβει για να συμμορφωθεί προς αυτήν.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Δημοκρατία της Αυστρίας.

Βρυξέλλες, 1 Ιουλίου 1998.

Για την Επιτροπή
Karel VAN MIERT
Μέλος της Επιτροπής

([6]) Συλλογή 1990, σ. I-959, σκέψη 66.
([7]) Συλλογή 1990, σ. I-307, σκέψη 22.